Dosarul nr.4r-1722/25
4-24121134-02-4r-22052025

D E C I Z I E

19 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Chiroșca Igor
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului, în interesele contravenientului, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4041/2024 din 24 aprilie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. Oleg Maniv a depus în instanță contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 05 947494 din 02 octombrie 2024 și a deciziei agentului constatator, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional pornit în baza art.334 alin.(2) Codul contravențional, exprimându-și dezacordul cu decizia emisă de agentul constatator, pe motivul inexistenței faptei.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4041/2024 din 24 aprilie 2025, a fost respinsă contestația depusă de Oleg Maniv împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 05 947494 din 02 octombrie 2024 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, emise de Inspectoratul General pentru Migrație, ca neîntemeiată.

3. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul în interesele contravenientului a depus recurs prin care solicită casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.04.2025 împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria MAI 05947494 din 02.10.2024 şi decizia de sancţionare în privinţa subsemnatului, Maniv Oleg, cu încetarea procesului contravenţional din motiv că nu există faptul contravenţiei.

4. În motivarea recursului menționează că nu este de acord cu concluziile instanţei judecătoreşti, pe care le consideră ilegale. Nu au fost întrunite elementele contravenției imputate, nu a fost stabilită intenția pentru desfăşurarea activităţii de muncă fără drept de ședere, care în speță se cere de a fi doar intenție directă, instanța nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, nu a dat apreciere obiectivă probelor, a examinat cazul unilateral interpretând greșit declarațiile expuse la IGM (f.d.15) şi formulând concluziile exclusiv doar pe aceste declarații, în ședința de judecată nu a fost afirmat că a desfășurat activitate ilegală de muncă, inclusiv după data de 31.08.2024. Din materialele dosarului (f.d.11), informația din sistemul public de asigurări IPC21, se confirmă activitatea de muncă la SRL „Sanara-Prim" în perioada 11.06.-31.08.2024 şi achitarea de către angajator a contribuțiilor de asigurare socială. Potrivit art. 1 din Codul Muncii salariat este persoana fizică (bărbat sau femeie) care prestează o muncă conform unei anumite specialități, calificări sau într-o anumită funcție, în schimbul unui salariu, în baza contractului individual de muncă. Astfel, agentul constatator nu a demonstrat iar instanța nu a stabilit desfășurarea unei activități ilegale de muncă în sensul art.334 alin.(2) Codul contravențional. Faptul că după data de 31.08.2024, se prezenta uneori la locul de muncă deținut până la această dată şi acorda voluntar consultații pe probleme financiare până la primirea răspunsului la cererea de acordare a dreptului de ședere în scop de muncă, unde urma să prelungească activitatea, nu poate fi interpretat şi imputat ca desfășurare de activitate de muncă fără drept de ședere. Inițial nu a fost înștiințat de nimeni, nici de administrație companiei, nici de autoritatea pentru migrație şi nu a cunoscut, că cetățeanul străin pentru desfășurarea activității de muncă este obligat să dețină şi un alt permis de ședere în scop de muncă. Aflând despre această cerință, la 30.07.2024 a depus la Direcţia regională Centru a Inspectoratului General pentru Migraţiune o cerere pentru acordarea permisului de ședere privind angajarea la muncă. Solicitarea de eliberare a permisului de ședere în scop de muncă şi activitatea de muncă au fost efectuate în perioada valabilității permisului de ședere pentru studii. Decizia de refuz în acordarea dreptului de ședere în scop de muncă a fost adusă, întreprinderii „Sanara-Plus" şi cetățeanului Maniv Oleg doar la 28.11.2024. Mai mult ca atât, autorul recursului notează că instanța de judecată nu a combătut și nu a dat răspuns la argumentele expuse în contestația depusă, inclusiv şi asupra raportului ofițerului principal al SCŞIS a DP Centru, inspector principal Mihail Pidpenco din 01.10.2024 (f.d.) prin care se constată că Maniv Oleg a fost sancționat contravențional în baza art.334 alin.(2) Codul contravențional şi emisă decizia de returnare de pe teritoriul republicii Moldova nr. 173-C din 02.10.2024 şi că aceste acte au fost contestate, de

fapt procesul-verbal de sancționare este din data de 02.10.2024 şi actele emise au fost contestate la 17.10.2024 și 31.10.2024. Acest exemplu denotă că raportul asupra cazului a fost întocmit după emiterea actelor enunțați iar însăși procedura contravențională este viciată fiind pasibilă de nulitate. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator şi consemnate în procesul verbal nu are caracter absolut şi în mod obligatoriu urmează să fie demonstrate prin probe pertinente, concludente şi utile. Astfel de probe ce ar demonstra vinovăție cu intenție, nu au fost prezentate de agentul constatator. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăție acuzatului prin adoptarea unei soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, iar în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(cauza Ruiz Torija contra Spaniei,09.12.1994, paragraf 29;Papon contra Franţei (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, paragraf 30*). Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăție unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat planează o serie de dubii, fiind aplicabil principiul de drept in dubio pro reo. Potrivit prevederilor art.375, alin. (3) al Codului contravențional, concluziile despre vinovăție persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi bazate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, iar în speţă fapta contravențională nu a fost confirmată. În conformitate cu prevederile art.441 alin. (1), lit. a) Codul contravențional procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției. Instanța nu s-a pronunțat şi asupra altor abateri de la norma legală care atrag după sine nulitatea actului contestat. Conform art.440, alin.(3), din capitolul VI al Codului contravențional, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea(ori autosesizarea) şi să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol în cel mult 15 zile de la data sesizării. Capitolul VI,(art.440-451), stabilește expres care acțiuni procesuale urmează a fi îndeplinite de către agentul constatator în cel mult 15 zile de la data sesizării. Prin urmare, printre măsurile prevăzute de capitolul VI, care urmau a fi întreprinse de către agentul constatator în cel mult 15 zile

de la data sesizării, constituie întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, examinarea cauzei contravenționale cu emiterea deciziei. Potrivit situației de fapt, autoritatea statală pentru migrațiune a cunoscut cu certitudine la 30.07.2024 despre faptul că s-a angajat la muncă pe teritoriul Republicii Moldova şi a solicitat permis de ședere iar potrivit raportului ofițerului principal al SCŞIS a DP Centru, inspector principal Mihail Pidpenco (f.d.) materialul pe acest fapt a fost pornit la 02.08.2024 dar nu au îndeplinit nici o măsură faţă de mine, nu mi-au explicat nici drepturile, nici obligațiunile, nici nu m-au preîntâmpinat că procedez ilegal. Procesul verbal fiind întocmit şi sancțiunea aplicată la 02.10.2024, peste termenul stabilit de lege. Reieșind din prevederile art. 251 şi art.230 alin.(2) Codul de procedură penală, aplicabile în speță şi în procesul contravențional, nerespectarea termenului legal în exercitare acțiunii sau actului procedural în desfășurarea procesului contravențional atrage nulitatea acestuia. Astfel, atât procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05947494 din 02.10.2024 și decizia agentului asupra cazului, întocmite sunt lovite de nulitate, deoarece au fost admise încălcări a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului contravențional şi nu pot fi înlăturate în nici un mod , decât prin anularea actului întocmit peste termen. Or, termenul stabilit pentru desfășurarea procesului contravențional în art.440 alin.(3) este unul imperativ, fiind obligatoriu pentru agentul constatator, iar nerespectarea acestui termen îl privează de dreptul de a întocmi actul procesual. Întocmirea procesului verbal de contravenție şi decizia asupra cazului peste termenul legal, presupune continuarea în mod ilegal a desfășurării procesului contravențional. Or, desfășurarea procesului contravențional după expirarea termenului legal, constituie o încălcare a principiului non bis in idem, ceia ce înseamnă că procesul este viciat şi toate acțiunile sau măsurile procesuale îndeplinite după expirarea termenului legal sunt lovite de nulitate.

5. Conform art.471 alin.1-2 Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*. Particpanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

6. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima

instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

7. Conform art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat*.

8. Din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, la data 02.10.2024, ora 11:01, agentul constatator Ion Bodarev din cadrul IGM DR ”Centru” a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție Seria MAI 05 947494, reținând în acțiunile lui Maniv Oleg desfășurarea activității de muncă în cadrul SRL ”Sanara Prim”, IDNO *****, în calitate de director financiar, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de lege, astfel ignorând prevederile art. 43/1 alin. 3 al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, admițând contravenția prevăzută de art.334 alin.(2) Codul contravențional (a se vedea f.d. 9). Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4041/2024 din 24 aprilie 2025, a fost respinsă contestația depusă de Oleg Maniv împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 05 947494 din 02 octombrie 2024 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, emise de Inspectoratul General pentru Migrație, ca neîntemeiată.

9. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

10. Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Maniv Oleg în comiterea încălcării prevederilor art.334 alin.(2) Codul contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului.

11. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, concluziile agentului constatator, sunt fondate, aferent vinovăției lui Maniv Oleg în desfășurarea activității fără a deține permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit, de vreme ce agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere

contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

12. Conform art. 3 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, permis de şedere/buletin de identitate pentru apatrizi constituie actul de identitate, care atestă dreptul de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova, iar lucrătorul imigrant este străinul autorizat să desfășoare o activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu prevederile Codului muncii. Potrivit art.43[1] alin.(3) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfășura activități de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și a permisului de ședere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini la cererea beneficiarului solicitant.

13. La caz, potrivit declarațiilor lui Maniv Oleg, cetățean al Federației Ruse (f.d. 10), acesta a sosit în Republica Moldova în vara anului 2022 pentru studii, obținând un permis de ședere în acest scop până la 31 august 2024 (f.d. 13-14), absolvind studiile de masterat în iulie 2024, fiind încadrat în câmpul muncii pe timp ce încă mai era student. Iar la data de 30 iulie 2024 Maniv Oleg a depus o cerere la IGM privind enunțul la viza de ședere pentru studii, în legătură cu faptul că a depus o cerere prin care să-i fie acordat permis de ședere în scop de muncă (f.d. 33). Prin decizia nr. 7102 din 07 august 2024 șeful DR ”Centru” a Inspectoratului General pentru Migrație a refuzat dreptul de ședere provizorie pentru muncă în R.M. cet. Maniv Oleg (FR), în temeiul art. 43/3 alin. 1 lit. c), g) a Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în R.M. și demersului SRL ”Sanara Prim” (a se vedea f.d. 36).

14. Prin urmare, revenind pe teritoriul Republicii Moldova din Turcia la data de 18 august 2024 (*lipsind o singură zi*) Maniv Oleg a continuat să lucreze în calitate de director financiar la SRL ”Sanara Prim”, inclusiv după 31 august 2024, când expirase permisul de ședere pentru studii, activând până la data 02.10.2024, când a fost constatată contravenția (consumată). Aceste fapte au fost recunoscute de Maniv Oleg în ședință judiciară, or și prin explicațiile depuse la IGM (a se vedea f.d. 15). În temeiul materialelor cauzei a fost atestat faptul, că cet. Maniv Oleg, cet. al Federației Ruse, lucra director financiar la SRL ”Sanara-Prim”, desfășurând deci activitate de muncă, în absența cărorva acte permisive în acest sens, prevăzute de normele speciale, drept urmare a comis contravenția incriminată. Astfel, acțiunile lui Oleg Maniv corect

au fost încadrate în baza art.334 alin.(2) Codul contravențional, conform semnelor calificative de desfășurare a activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație.

15. Prima instanță corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

1. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

2. Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

3. Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatului în interesele contravenientului și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4041/2024 din 24 aprilie 2025.

4. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct. 1) lit. c), art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului în interesele contravenientului și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-4041/2024 din 24 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător	Spoială Alexandru
judecător	Chiroșca Igor
judecător	Proca Mihail